

Gribende øjeblikke, da en flok Malmø-piger måtte se deres elskede Lollipopps forlade scenen.

FALKONER CENTRET

Søndag 27. september
kl. 18,30 og 21,30 pr.

SBA præsenterer i
Den Britiske Uge

POP I TOP-4

Liverpool beat by the

**SWINGING
BLUE JEANS**
The Lollipopps
THE HITMAKERS
THE DEFENDERS

Konferencier: Anders
Dahlrup

The Swinging Blue
Jeans har det godt
I deres nye OKAY
MCF »Terylene«
benklæder.

miners
make-up for de unge

Billetsalg fra søndag kl. 10
Bill. kr. B - 12 - 15 - 17 - 20
Falkoner Centret, FA 85 01

ANTI-ARTIGHED

4000 til beat-koncert i Falkonercentret

Der var fire tusind teenagere i Falkonercentret i aften. De var til koncert, eller hvad man ellers kan kalde det, der sker, når så mange samles i en så voldsom entusiasme, at netop entusiasmen, den fælles beruselse, fornemmes at være hovedsagen. Der er, som tidligere påpeget i Politiken, noget kultisk over hele denne popklubbevægelse. Ved en koncert som den i aften kan en udenforstående iagttagere momentvis få indtrykket af, at det, der sker er, at låget over en generations opsparede anti-pænethed, anti-artighed, anti-indpasning ryger med et brag.

Der er det tiltalende ved de fleste beat-grupper, at de på en gang er meget muntre, meget frække, succesgridske og selvironiske. Der er ikke noget svulstigt over kulturen. F. eks. var noget af det, den danske gruppe *Defenders* lavede i aften, faktisk ren dadaisme. Efter nogle middelmådige parodier på andre grupper, bl. a. *The Beatles* og *The Rolling Stones*, ville de parodiere sig selv. Det gjorde de med en forbløffende og udfordrende grimasse.

I øvrigt stillede Forsvarerne op i lyseblåt med sort fløjel med lynlase i

siden. De optrådte med en primitiv, men temmelig liderlig koreografi.

The Hitmarkers gør også en del for at se ud af noget på scenen. Deres fløiplængde er imponerende. Sangeren på fløjen var fræk med spytkrolle, og trommeslageren dygtig, men skulle afholde sig fra soloer.

The Lollipopps er ikke større end tobak for en skilling, og deres hårdkogthed var charmerende. Det var åbenbart en begivenhed, at de optrådte, for en talstærk flok svenske fans havde okkuperet de dyre forreste rækker.

Der udspillede sig gribende scener, da lollipopperne måtte vige scenen til fordel for englændernes *The Swinging Blue Jeans*. Lollipoptilhængerne forlod salen og smed sig hulkende på gulvet ude i foyeren. Det gjorde dybt indtryk på mig, da en fortvivlet svensk pige, antagelig 12-13 år gammel, spyttede på plakaten med *The Swinging Blue Jeans*, som så uretmæssigt havde jaget hendes små elskede ud af syns- og hørevidde.

Englænderne viste sig i øvrigt at være en robust swingende gruppe med et rocker-agtigt udseende: veste, åbentstående skjorter, krølledede benklæder. De kender vejen et godt stykke op ad hitlisten, men når næppe nogensinde toppen. leth.

Politiken 28 september 1964